

Δημήτρης Νανόπουλος: Ένας Έλληνας, στους 5 καλύτερους φυσικούς όλων των εποχών!

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Ο Δημήτρης Νανόπουλος είναι ένας επιστήμονας που τιμά τον Ελληνισμό σε όλο τον κόσμο. Και τούτο διότι εκτός του ότι είναι ένας διακεκριμένος αστροφυσικός και ακαδημαϊκός (καθηγητής Θεωρητικής Φυσικής) στο πανεπιστήμιο του Texas, θεωρείται και αναγνωρίζεται από τους Αμερικανούς επιστήμονες ως ένας από τους πέντε κορυφαίους φυσικούς όλων των εποχών! Μεταξύ άλλων, έχει προταθεί για βραβείο Νόμπελ και εκπροσωπεί τη χώρα μας στη Γενεύη, στο πείραμα με τον μεγάλο επιταχυντή αδρονίων, εκεί που ανοίγουν νέοι μεγάλοι δρόμοι στην επιστημονική γνώση. Παρ' όλα αυτά η ειρωνεία είναι ότι στην Ελλάδα δεν του είχαν δώσει θέση στο πανεπιστήμιο, όταν τη διεκδίκησε, διότι θεωρούσαν ότι δεν είχε αρκετές δημοσιεύσεις (!)

Ο Νανόπουλος, όντας στην πρωτοπορία της φυσικής των στοιχειωδών σωματιδίων

και της λεγόμενης «σκοτεινής ενέργειας», συμβαίνει να είναι ένας από αυτούς που άνοιξαν το δρόμο στην έρευνα για το «σωματίδιο Χιγκς», το επονομαζόμενο και «σωματίδιο του Θεού», που έρχεται να φέρει κυριολεκτικά επανάσταση στο χώρο της επιστήμης. Έτσι ενώ η ύπαρξη του σωματιδίου προτάθηκε από τον Βρετανό Χιγκς, ο τρόπος που ανακαλύφθηκε είναι αρκετά ελληνικής προέλευσης.

Λέει χαρακτηριστικά ο ίδιος ο Δημήτρης Νανόπουλος: «Είμαι πολύ ευτυχισμένος γιατί ο τρόπος που παράγουν το σωματίδιο Χιγκς βασίζεται σε δύο εργασίες μου, η μία του 1976 στο CERN με τον Τζον Ελις και η άλλη του 1978 στο Χάρβαρντ με τον Σέλντον Γκλάσοου. Όπως μου είχε πει πριν από χρόνια ο μεγάλος φυσικός, ο Γκελμάν, αυτός που έχει ανακαλύψει τα quarks, εσείς οι Έλληνες το ξεκινήσατε πριν από δύομισι χιλιάδες χρόνια και μου φαίνεται ότι εσείς οι Νεοέλληνες θα το τελειώσετε». Και συνεχίζει: «Χαίρομαι πάρα πολύ που εμείς οι Έλληνες είμαστε στο κέντρο των πραγμάτων και στις προβλέψεις για τη μάζα του μποζονίου του Χιγκς αλλά και πειραματικά. Και νομίζω ότι αυτό πρέπει να μας κάνει υπερήφανους και να μας ανεβάσει κάπως ψυχολογικά. Όλος ο κόσμος ζει σε μια πραγματικά δύσκολη εποχή και τουλάχιστον συμβαίνουν τέτοια γεγονότα για να αποδεικνύουν τη μεγαλοσύνη του ανθρώπου».

Ας δούμε παρακάτω το βιογραφικό του (όπως υπάρχει στη wikipedia) :

Ο Δημήτριος Νανόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα στις 13 Σεπτεμβρίου 1948 με καταγωγή από το Άργος. Σπούδασε φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Sussex της Αγγλίας, όπου απέκτησε το διδακτορικό του το 1973 στη Θεωρητική Φυσική των Υψηλών Ενεργειών. Διετέλεσε ερευνητής στο Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών Ευρώπης (CERN) στη Γενεύη της Ελβετίας και επί σειρά ετών ανήκε στο ανώτερο ερευνητικό προσωπικό του Κέντρου. Διετέλεσε ερευνητής στην Ecole Normale Supérieure, Παρίσι, και στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ, Cambridge, των Η.Π.Α. Το 1989, εξελέγη καθηγητής στο τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Texas A&M, College Station, όπου από το 1992 είναι διακεκριμένος ("distinguished") καθηγητής και όπου από το 2002 κατέχει την έδρα Mitchell/Heep της Φυσικής Υψηλών Ενεργειών. Είναι διευθυντής του Κέντρου Αστροσωματιδιακής Φυσικής του Κέντρου Προχωρημένων Ερευνών (HARC), στο Χιούστον, Τέξας, όπου διευθύνει ερευνητικό τμήμα του World Laboratory, που εδρεύει στη Λωζάνη.

Το κύριο ερευνητικό του έργο ανήκει στο πεδίο της Σωματιδιακή Φυσική ή («φυσική υψηλών ενεργειών») και της κοσμολογίας, ενώ στα ερευνητικά του ενδιαφέροντα ανήκουν και η δημιουργία μιας ενοποιημένης θεωρίας όλων των δυνάμεων της φύσης, η θεωρία του Παντός, η υπερσυμμετρία, η υπερβαρύτητα, οι Θεωρία Χορδών και η βιοφυσική.

Έχει συγγράψει πάνω από 520 πρωτότυπες εργασίες, όλες δημοσιευμένες σε περιοδικά με κριτές και υψηλό impact factor, συμπεριλαμβανομένων 10 βιβλίων. Έχει πάνω από 26.900 ετεροαναφορές και τον Νοέμβριο 2001 βρέθηκε ότι είχε τον 4ο υψηλότερο h-index στον κόσμο ανάμεσα στους θεωρητικούς φυσικούς, σε κατάταξη που έγινε από το Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ. Η συγκεκριμένη κατάταξη προκύπτει υπολογιστικά και αφορά τον συνολικό αριθμό δημοσιεύσεων ενός επιστήμονα, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις παραπομπές που έχουν γίνει από άλλους προς αυτές τις δημοσιεύσεις.

Το 1990 προτάθηκε από τις ΗΠΑ για το Νόμπελ Φυσικής. Το 1996 του απενεμήθη ο Ταξιάρχης του τάγματος της τιμής της Ελληνικής Δημοκρατίας. Το 1997 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Το 1999 και για δεύτερη φορά το 2005 απέσπασε το βραβείο του Ιδρύματος Ερευνών της Βαρύτητας, που εδρεύει στη Μασαχουσέτη των Η.Π.Α. Το 2006 του απενεμήθη το διεθνές βραβείο του Κοινοφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης. Το 2009 τιμήθηκε με το βραβείο Enrico Fermi της Ιταλικής Εταιρείας Φυσικής (SIF).

Πηγή: Ένωση Ελλήνων Φυσικών